

Presidència de la Generalitat

LLEI 12/2015, de 29 de desembre, per a la recuperació del servei públic de radiodifusió i televisió d'àmbit autònom, de titularitat de la Generalitat [2015/10477]

Sia notori i manifest a tots els ciutadans que Les Corts han aprovat i jo, d'acord amb el que estableixen la Constitució i l'Estatut d'Autonomia, en nom del rei, promulgue la llei següent:

PREÀMBUL

L'objecte d'aquesta llei és recuperar el servei públic de radiodifusió i televisió d'àmbit autònom, i assentar les bases per a preparar el nou model dels mitjans de comunicació audiovisuals públics autònoms, en el marc de la promoció i defensa de la identitat, la llengua i la cultura del nostre poble, alhora que expressar la legitimitat i la capacitat del poble valencià per a dotar-se dels instruments necessaris per a exercir la seua autonomia política i crear mitjans de comunicació audiovisual propis (com són la ràdio, la televisió i els serveis audiovisuals i de la societat de la informació) que serveixen per a aprofundir en el coneixement, el foment i la difusió de la llengua i cultura valencianes en l'àmbit de la informació i la comunicació, i al mateix temps es converteixen en elements fonamentals per a la vertebració de la nostra comunitat.

Amb aquesta norma, també es pretenen recuperar els drets col·lectius al foment i difusió de la identitat, la llengua i la cultura que ens són pròpies, obrint les portes a l'existència d'uns mitjans de comunicació que puguen ser la via per a la participació activa en la vida política i cultural de les ciutadanes i els ciutadans de la nostra comunitat, i alhora que garanteixen la llibertat de rebre i comunicar idees i informació des de la nostra terra i per a tots. Uns drets que es reconeixen en la Constitució espanyola de 1978 i en el nostre Estatut d'autonomia, i que també arrelen en els convenis internacionals ratificats per l'Estat espanyol, com per exemple el Pacte internacional de drets civils i polítics i el Pacte internacional de drets econòmics, socials i culturals, aprovats per l'Assemblea General de les Nacions Unides el 1966, el Conveni europeu per a la protecció dels drets humans i de les llibertats fonamentals, aprovat pel Consell d'Europa en 1950, la Carta europea de llengües regionals o minoritàries, aprovada pel Consell d'Europa el 1992, etc.

Així es va entendre en el seu moment per la societat valenciana amb l'aprovació de la Llei 7/1984, de 4 de juliol, de creació de l'Entitat Pública Radiotelevisió Valenciana i regulació dels serveis de radiodifusió i televisió de la Generalitat Valenciana, i també amb la Llei 3/2012, de 20 de juliol, de la Generalitat, de l'Estatut de Radiotelevisió Valenciana.

No obstant això, arran de la decisió del Consell de la Generalitat, conseqüència de la sentència número 2.338/2013, de 4 de novembre de 2013, del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana que, atesa la vulneració de drets produïda, va declarar la nul·litat de la decisió adoptada sobre l'extinció dels contractes de treball acordada en l'ERO del Grup Radiotelevisió Valenciana, es va propiciar la tramitació i aprovació de la Llei 4/2013, de 27 de novembre, de la Generalitat, de supressió de la prestació dels serveis de radiodifusió i televisió d'àmbit autònom, de titularitat de la Generalitat, com també de dissolució i liquidació de Radiotelevisió Valenciana, SAU, per la qual es va renunciar a la prestació del servei públic de ràdio i televisió i es va iniciar, de manera abrupta, un procés de tancament efectiu, dissolució i liquidació de la societat de capital públic a la qual se li havia encomanat la prestació d'aquests serveis.

La decisió unilateral del tall forçós de les emissions i el subsegüent acomiadament col·lectiu de la totalitat dels professionals de Radiotelevisió Valenciana, SAU (RTVV, SAU), a banda d'un immens drama social i econòmic per als treballadors i les treballadores de l'empresa i per al conjunt del sector audiovisual, va suposar un atemptat flagrant al dret de la informació i a la pròpia autoestima, com a poble, dels valencians i les valencianes.

La Llei 4/2013, obviant el referit sentit dels mandats constitucionals i estatutaris, i malgrat l'augment notable de les possibilitats tecnològiques

Presidencia de la Generalitat

LEY 12/2015, de 29 de diciembre, para la recuperación del servicio público de radiodifusión y televisión de ámbito autonómico, de titularidad de la Generalitat [2015/10477]

Sea notorio y manifiesto a todos los ciudadanos que Les Corts han aprobado y yo, de acuerdo con lo establecido por la Constitución y el Estatuto de Autonomía, en nombre del rey, promulgo la siguiente Ley:

PREÁMBULO

El objeto de esta ley es recuperar el servicio público de radiodifusión y televisión de ámbito autonómico, y asentar las bases para preparar el nuevo modelo de los medios de comunicación audiovisuales públicos autonómicos, en el marco de la promoción y defensa de la identidad, la lengua y la cultura de nuestro pueblo, al mismo tiempo que expresar la legitimidad y la capacidad del pueblo valenciano para dotarse de los instrumentos necesarios para ejercer su autonomía política y crear medios de comunicación audiovisual propios (como son la radio, la televisión y los servicios audiovisuales y de la sociedad de la información) que sirvan para profundizar en el conocimiento, el fomento y la difusión de la lengua y cultura valencianas en el ámbito de la información y la comunicación, y al mismo tiempo se conviertan en elementos fundamentales para la vertebración de nuestra comunidad.

Con esta norma, también se pretenden recuperar los derechos colectivos al fomento y difusión de la identidad, la lengua y la cultura que nos son propias, abriendo las puertas a la existencia de unos medios de comunicación que puedan ser la vía para la participación activa en la vida política y cultural de las ciudadanas y los ciudadanos de nuestra comunidad, y al mismo tiempo que garanticen la libertad de recibir y comunicar ideas e información desde nuestra tierra y para todos. Unos derechos que se reconocen en la Constitución española de 1978 y en nuestro Estatuto de autonomía, y que también arraigan en los convenios internacionales ratificados por el Estado español, como por ejemplo el Pacto internacional de derechos civiles y políticos y el Pacto internacional de derechos económicos, sociales y culturales, aprobados por la Asamblea General de las Naciones Unidas en 1966, el Convenio europeo para la protección de los derechos humanos y de las libertades fundamentales, aprobado por el Consejo de Europa en 1950, la Carta europea de lenguas regionales o minoritarias, aprobada por el Consejo de Europa en 1992, etc.

Así se entendió en su momento por la sociedad valenciana con la aprobación de la Ley 7/1984, de 4 de julio, de creación de la Entidad Pública Radiotelevisión Valenciana y regulación de los servicios de radiodifusión y televisión de la Generalitat Valenciana, y también con la Ley 3/2012, de 20 de julio, de la Generalitat, del Estatuto de Radiotelevisión Valenciana.

No obstante, a partir de la decisión del Consell de la Generalitat, consecuencia de la sentencia número 2.338/2013, de 4 de noviembre de 2013, del Tribunal Superior de Justicia de la Comunitat Valenciana que, teniendo en cuenta la vulneración de derechos producida, declaró la nulidad de la decisión adoptada sobre la extinción de los contratos de trabajo acordada en el ERE del Grupo Radiotelevisión Valenciana, se propició la tramitación y aprobación de la Ley 4/2013, de 27 de noviembre, de la Generalitat, de supresión de la prestación de los servicios de radiodifusión y televisión de ámbito autonómico, de titularidad de la Generalitat, así como de disolución y liquidación de Radiotelevisión Valenciana, SAU, por la que se renunció a la prestación del servicio público de radio y televisión y se inició, de manera abrupta, un proceso de cierre efectivo, disolución y liquidación de la sociedad de capital público a la que se le había encomendado la prestación de estos servicios.

La decisión unilateral del corte forzoso de las emisiones y el subsecuente despido colectivo de la totalidad de los profesionales de Radiotelevisión Valenciana, SAU (RTVV, SAU), aparte de un inmenso drama social y económico para los trabajadores y trabajadoras de la empresa y para el conjunto del sector audiovisual, supuso un atentado flagrante al derecho de la información y a la propia autoestima, como pueblo, de los valencianos y valencianas.

La Ley 4/2013, obviando dicho sentido de los mandatos constitucionales y estatutarios, y a pesar del aumento notable de las posibilidades

ques lligades al procés de digitalització de les telecomunicacions i la multiplicació de l'oferta de comunicació audiovisual, i en contra del que havia estat la manera tradicional d'interpretar aquests mandats pels representants del poble valencià, no sols va donar cobertura al cessament d'emissions de RTVV, sinó que va establir la prohibició legal que hi haguera mitjans públics valencians, frustrant d'aquesta manera el dret a disposar de mitjans audiovisuals d'àmbit autonòmic que donaren satisfacció a la necessitat de tenir una complida oferta de comunicació audiovisual en llengua pròpia. Paradoxalment, mentre en els últims anys s'han multiplicat les iniciatives comunicatives en castellà, les emissions en valencià s'han reduït o fins i tot, com és el cas de les de RTVV, que durant més de vint anys havia estat el mitja públic de ràdio i televisió autonòmica, han desaparegut.

El resultat és que si abans el valencià ja estava infrarepresentat en els mitjans audiovisuals, en l'actualitat és pràcticament inexistent. Cal recordar que l'ús i la promoció del valencià impliquen la defensa de la identitat, els valors i els interessos del poble valencià i del seu patrimoni cultural. La riquesa del llenguatge, de les festes populars i altres manifestacions de les nostres formes d'entendre, construir i viure la realitat són part substancial de la nostra cultura tant com ho són els vestigis materials de la nostra història. I només uns mitjans audiovisuals públics i valencians poden arreplegar, preservar i projectar al futur la vitalitat i la força de la nostra llengua, la producció cultural dels valencians en tot tipus d'àmbits, els nostres costums i la personalitat del poble valencià.

No tenir mitjans de comunicació propis, com l'experiència dels mesos transcorreguts des del tancament de RTVV ha posat de manifest, suposa que s'està privant a les ciutadanes i els ciutadans de la nostra comunitat d'uns drets que si que tenen la resta d'espanyols. Drets com, per exemple, el que arreplega la Constitució espanyola, en l'article 3.2, quan reconeix les diferents modalitats lingüístiques del territori de l'Estat com un patrimoni cultural objecte d'especial respecte i protecció, o, en l'article 20.3, quan exigeix que en l'accés dels grups socials i polítics als mitjans de comunicació es respecte el pluralisme de la societat i de les diferents llengües d'Espanya.

Així mateix, la Llei 7/2010, de 31 de març, general de la comunicació audiovisual, formalitza el dret de la ciutadania a rebre una comunicació audiovisual plural mitjançant la diversitat de mitjans, públics i privats, fonts i continguts, i des de diferents àmbits de cobertura, d'acord amb l'organització territorial de l'Estat. La Llei 7/2010 disposa, en aquesta mateixa línia, que els operadors audiovisuals promouran el coneixement i la difusió de les llengües oficials de l'Estat i de les seues expressions culturals, atès que el dret a la diversitat cultural i lingüística implica que «totes les persones tenen el dret al fet que la comunicació audiovisual incloga una programació en obert que reflectisca la diversitat cultural i lingüística de la ciutadania. Les comunitats autònomes amb llengua pròpia podran aprovar normes addicionals per als serveis de comunicació audiovisual d'un àmbit competencial amb la finalitat de promoure la producció audiovisual en la llengua pròpia».

Igualment, cal ressenyar que l'article 11.a de la Carta europea de llengües regionals o minoritàries ratifica aquesta previsió en establir que, en la mesura que la ràdio i la televisió tinguen una missió de servei públic, els poders públics hauran de garantir la creació de, com a mínim, una emissora de ràdio i un canal de televisió en les llengües regionals o minoritàries protegides per la Carta.

També cal recordar que la nostra Llei 1/2006, de 19 d'abril, del sector audiovisual valencià, estableix en l'article 3 el caràcter estratègic del sector audiovisual per la seua importància social i econòmica i com a instrument per a la promoció i la divulgació de la cultura, la història i la llengua pròpies. Aquesta llei també introdueix un mandat explícit dirigit als poders públics valencians perquè consoliden el sector audiovisual valencià sota aquests principis. La realitat demostra, i de nou el temps transcorregut des del tancament de RTVV ho ha confirmat sense cap dubte, que la garantia del dret a rebre i comunicar idees i informació en llengua pròpia no es pot confiar en exclusiva a les derives d'un mercat canviant, la qual cosa justifica la recuperació d'uns serveis de comunicació audiovisual autonòmics i en idioma valencià de titularitat pública.

tecnològiques lligades al proceso de digitalización de las telecomunicaciones y la multiplicación de la oferta de comunicación audiovisual, y en contra de lo que había sido la tradicional manera de interpretar estos mandatos por los representantes del pueblo valenciano, no solo dio cobertura al cese de emisiones de RTVV, sino que estableció la prohibición legal de que hubiera medios públicos valencianos, frustrando de esta manera el derecho a disponer de medios audiovisuales de ámbito autonómico que dieran satisfacción a la necesidad de tener una cumplida oferta de comunicación audiovisual en lengua propia. Paradójicamente, mientras que en los últimos años se han multiplicado las iniciativas comunicativas en castellano, las emisiones en valenciano se han reducido incluso, como es el caso de las de RTVV, que durante más de veinte años había sido el medio público de radio y televisión autonómico, han desaparecido.

El resultado es que si antes el valenciano ya estaba infrarrepresentado en los medios audiovisuales, en la actualidad es prácticamente inexistente. Hay que recordar que el uso y la promoción del valenciano implican la defensa de la identidad, los valores y los intereses del pueblo valenciano y de su patrimonio cultural. La riqueza del lenguaje, de las fiestas populares y otras manifestaciones de nuestras formas de entender, construir y vivir la realidad son parte substancial de nuestra cultura tanto como lo son los vestigios materiales de nuestra historia. I solo unos medios audiovisuales públicos y valencianos pueden recoger, preservar y proyectar al futuro la vitalidad y la fuerza de nuestra lengua, la producción cultural de los valencianos en todo tipo de ámbitos, nuestras costumbres y la personalidad del pueblo valenciano.

No tener medios de comunicación propios, como la experiencia de los meses transcurridos desde el cierre de RTVV ha puesto de manifiesto, supone que se está privando a las ciudadanas y los ciudadanos de nuestra comunidad de unos derechos que sí que tienen el resto de españoles. Derechos como, por ejemplo, el recogido en la Constitución española, en el artículo 3.2, cuando reconoce las diferentes modalidades lingüísticas del territorio del Estado como un patrimonio cultural objeto de especial respeto y protección, o, en el artículo 20.3, cuando exige que en el acceso de los grupos sociales y políticos a los medios de comunicación se respete el pluralismo de la sociedad y de las diferentes lenguas de España.

Así mismo, la Ley 7/2010, de 31 de marzo, general de la comunicación audiovisual, formaliza el derecho de la ciudadanía a recibir una comunicación audiovisual plural mediante la diversidad de medios, públicos y privados, fuentes y contenidos, y desde diferentes ámbitos de cobertura, de acuerdo con la organización territorial del Estado. La Ley 7/2010 dispone, en esta misma línea, que los operadores audiovisuales promoverán el conocimiento y la difusión de las lenguas oficiales del Estado y de sus expresiones culturales, teniendo en cuenta que el derecho a la diversidad cultural y lingüística implica que «todas las personas tienen el derecho al hecho de que la comunicación audiovisual incluya una programación en abierto que refleje la diversidad cultural y lingüística de la ciudadanía. Las comunidades autónomas con lengua propia podrán aprobar normas adicionales para los servicios de comunicación audiovisual de un ámbito competencial con la finalidad de promover la producción audiovisual en la lengua propia».

Igualmente, hay que reseñar que el artículo 11.a de la Carta europea de lenguas regionales o minoritarias ratifica esta previsión al establecer que, en la medida que la radio y la televisión tengan una misión de servicio público, los poderes públicos tendrán que garantizar la creación de, como mínimo, una emisora de radio y un canal de televisión en las lenguas regionales o minoritarias protegidas por la Carta.

También hay que recordar que nuestra Ley 1/2006, de 19 de abril, del sector audiovisual valenciano, establece en su artículo 3 el carácter estratégico del sector audiovisual por su importancia social y económica y como instrumento para la promoción y divulgación de la cultura, historia y lengua propias. Esta ley también introduce un mandato explícito dirigido a los poderes públicos valencianos para que consoliden el sector audiovisual valenciano bajo estos principios. La realidad demuestra, y de nuevo el tiempo transcurrido desde el cierre de RTVV ha venido a confirmarlo sin género de dudas, que la garantía del derecho a recibir y comunicar ideas e información en lengua propia no se puede confiar en exclusiva a las derives de un mercado cambiante, lo cual justifica la recuperación de unos servicios de comunicación audiovisual autonómicos y en idioma valenciano de titularidad pública.

Finalment, i en aquest sentit, es fa necessari recordar que la Generalitat té plena capacitat legislativa en matèria audiovisual en virtut del que hi ha disposat en els articles 3, 148.1.17 i 149.1.27 de la Constitució; que l'article 56 de l'Estatut, estableix que «la Generalitat podrà regular, crear i mantenir televisió, ràdio i altres mitjans de comunicació social, de caràcter públic, per al compliment de les seues finalitats», i també, en virtut del dret comunitari, com per exemple la Directiva 2.010/13/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 10 de març de 2010, sobre la coordinació de determinades disposicions legals, reglamentàries i administratives dels estats membres relatives a la prestació de serveis de comunicació audiovisual, reconeix aquests drets.

Atesa la situació i les mancances exposades, que ja van ser plantejades en la proposta de la iniciativa legislativa popular avalada per prop de noranta mil signatures de ciutadanes i ciutadans de la nostra comunitat que va donar lloc, si bé amb modificacions introduïdes en la fase parlamentària, a la Llei 5/2015, de 2 d'abril, de la Generalitat, del servei públic de Radiotelevisió Valenciana, l'esperit originari de la qual s'arregla amb caràcter general en aquesta proposta, es considera necessari desenvolupar una actuació legislativa que assente les bases generals perquè el poble valencià pugua tornar a gaudir d'uns serveis de comunicació audiovisual propis, públics i en idioma valencià, conforme al nou model que es plasme en una nova llei dels serveis de radiodifusió i televisió d'àmbit autonòmic de titularitat de la Generalitat, aprovada per les Corts, amb els estudis i les consultes oportunes de la comissió parlamentària de Radiotelevisió Valenciana i de l'Espai Audiovisual.

Article 1. Objecte

L'objecte de la present llei és fixar les condicions per al restabliment de la prestació dels serveis de radiodifusió i televisió d'àmbit autonòmic de titularitat de la Generalitat en els termes del que hi ha disposat en l'article 56 de l'Estatut d'autonomia de la Comunitat Valenciana.

Article 2. Objectius per al restabliment de la prestació dels serveis

1. El servei públic de radiodifusió i televisió d'àmbit autonòmic de titularitat de la Generalitat tindrà com a objectius fonamentals contribuir a la vertebració territorial de la nostra Comunitat, com també la difusió de la nostra cultura, la nostra llengua, la nostra història i els nostres trets identitaris i fomentar el sector audiovisual valencià. Els continguts informatius hauran de reflectir el pluralisme social i polític de la nostra societat, i prestar una atenció particular a les necessitats d'informació de proximitat. Tot això conforme als criteris generals de servei públic que estableix la Llei 7/2010, de 31 de març, general de la comunicació audiovisual en l'article 40.1.

2. A l'efecte, la Generalitat establirà la creació i la regulació dels serveis públics de radiodifusió i televisió en la Comunitat Valenciana amb el contingut següent:

a) Quant a integració de serveis:

- Serveis de comunicació audiovisual radiofònica.
- Serveis de comunicació audiovisual televisiva.

- Serveis de comunicació audiovisual a petició i en mobilitat, com també serveis connexes i interactius, plataformes digitals de comunicació i qualsevol altre servei propi de la societat de la informació relacionat amb els anteriors.

b) Quant a característiques mínimes:

- Titularitat pública i gestió directa.
- Màxima qualitat i adaptació a l'evolució tecnològica.
- Cobertura en tot el territori, màxima continuïtat d'emissió, gratuïtat i emissió en obert.

- Veraç, plural, participatiu i sotmès al control democràtic de la societat i de les Corts Valencianes.

- En valencià, amb emissió multilingüe (en castellà i anglès) sempre que siga tècnicament possible.

3. La posada en funcionament dels diferents serveis que han d'integrar el model de radiotelevisió pública valenciana requerirà una memòria justificativa i la definició del sistema de finançament adequat i suficient d'aquests.

Finalmente, y en este sentido, se hace necesario recordar que la Generalitat tiene plena capacidad legislativa en materia audiovisual en virtud de lo dispuesto en los artículos 3, 148.1.17 y 149.1.27 de la Constitución; que el artículo 56 del Estatuto, establece que «la Generalitat podrá regular, crear y mantener televisión, radio y otros medios de comunicación social, de carácter público, para el cumplimiento de sus finalidades», y también, en virtud del derecho comunitario, como por ejemplo la Directiva 2.010/13/UE del Parlamento Europeo y del Consejo, de 10 de marzo de 2010, sobre la coordinación de determinadas disposiciones legales, reglamentarias y administrativas de los estados miembros relativas a la prestación de servicios de comunicación audiovisual, reconoce estos derechos.

Teniendo en cuenta la situación y las carencias expuestas, que ya fueron planteadas en la propuesta de la iniciativa legislativa popular avalada por cerca de noventa mil firmas de ciudadanas y ciudadanos de nuestra comunidad que dio lugar, si bien con modificaciones introducidas en la fase parlamentaria, a la Ley 5/2015, de 2 de abril, de la Generalitat, del servicio público de Radiotelevisión Valenciana, cuyo espíritu originario se recoge con carácter general en esta propuesta, se considera necesario desarrollar una actuación legislativa que sienta las bases generales para que el pueblo valenciano pueda volver a gozar de unos servicios de comunicación audiovisual propios, públicos y en idioma valenciano, conforme al nuevo modelo que se plasme en una nueva ley de los servicios de radiodifusión y televisión de ámbito autonómico de titularidad de la Generalitat, aprobada por Les Corts, con los estudios y consultas oportunos de la comisión parlamentaria de Radiotelevisión Valenciana y del Espacio Audiovisual.

Artículo 1. Objeto

El objeto de la presente ley es fijar las condiciones para el el restablecimiento de la prestación de los servicios de radiodifusión y televisión de ámbito autonómico de titularidad de la Generalitat en los términos de lo dispuesto en el artículo 56 del Estatuto de autonomía de la Comunitat Valenciana.

Artículo 2. Objetivos para el restablecimiento de la prestación de los servicios

1. El servicio público de radiodifusión y televisión de ámbito autonómico de titularidad de la Generalitat tendrá como objetivos fundamentales contribuir a la vertebración territorial de nuestra Comunitat, así como la difusión de nuestra cultura, nuestra lengua, nuestra historia y nuestros rasgos identitarios y fomentar el sector audiovisual valenciano. Los contenidos informativos tendrán que reflejar el pluralismo social y político de nuestra sociedad, y prestar una atención particular a las necesidades de información de proximidad. Todo ello conforme a los criterios generales de servicio público que establece la Ley 7/2010, de 31 de marzo, general de la comunicación audiovisual en su artículo 40.1.

2. A tal efecto, la Generalitat establecerá la creación y regulación de los servicios públicos de radiodifusión y televisión en la Comunitat Valenciana con el siguiente contenido:

a) En cuanto a integración de servicios:

- Servicios de comunicación audiovisual radiofónica.
- Servicios de comunicación audiovisual televisiva.

- Servicios de comunicación audiovisual a petición y en movilidad, así como servicios conexos e interactivos, plataformas digitales de comunicación y cualquier otro servicio propio de la sociedad de la información relacionado con los anteriores.

b) En cuanto a características mínimas:

- Titularidad pública y gestión directa.
- Máxima calidad y adaptación a la evolución tecnológica.
- Cobertura en todo el territorio, máxima continuidad de emisión, gratuidad y emisión en abierto.

- Veraz, plural, participativo y sometido al control democrático de la sociedad y de las Corts Valencianes.

- En valenciano, con emisión multilingüe (en castellano e inglés), siempre que sea técnicamente posible.

3. La puesta en funcionamiento de los diferentes servicios que han de integrar el modelo de radiotelevisión pública valenciana requerirá una memoria justificativa y la definición del sistema de financiación adecuado y suficiente de estos.

Article 3. Reversió dels béns necessaris per a la prestació dels serveis públics de radiodifusió i televisió

1. El Consell, constituït en Junta General d'Accionistes de RTVV, SAU, instarà les persones designades com a liquidadors de RTVV, SAU a realitzar les operacions mercantils necessàries en el procés de liquidació d'aquesta empresa i en la manera en què es determine, per a adjudicar a la Generalitat els béns i drets escaients per a la prestació del servei públic de ràdio i televisió.

2. Sense perjudici de l'anterior, la Generalitat haurà de realitzar un informe amb les necessitats tècniques convenients per a una engegada de les emissions amb els béns i actius disponibles, i si escau, per a l'increment de la qualitat i els continguts que puga requerir el nou model que es determine en la futura llei sobre el servei públic de Radiotelevisió Valenciana.

Article 4. El control parlamentari

1. Correspon a les Corts el control parlamentari sobre la reversió dels béns i els drets necessaris per a la prestació del servei públic, vetllant especialment pel compliment de les funcions de servei públic encomanades en la present llei i les reconegudes per la Llei 7/2010, de 31 de març, general de comunicació audiovisual.

2. A l'efecte, les persones designades com a liquidadores de RTVV, SAU, a mesura que el ritme del seu treball ho permeta, remetran a les Corts, a través de la Secretaria Autònoma de Comunicació, almenys una vegada cada dos mesos, tots els informes que calguen per a conèixer l'estat, la valoració i la funcionalitat dels béns, els drets i els actius d'aquella, el deute acumulat i les obligacions pendents, la situació dels compromisos adquirits amb els treballadors, i altres aspectes que puguen ser d'utilitat per a l'avaluació del cost del restabliment efectiu de la prestació dels serveis de radiodifusió i televisió. En el cas que la comissió de les Corts ho considere oportú, d'acord amb el seu reglament, aquests informes aniran acompanyats de compareixences en la seu parlamentària per a aportar tota la informació i els detalls sobre les emissions.

DISPOSICIONS ADICIONALS

Primera. La futura llei sobre el servei públic de RTVV

Correspon a les Corts, en el termini màxim de sis mesos des de la presentació del primer informe de situació de RTVV pels liquidadors, dictar la Llei reguladora dels serveis de radiodifusió i televisió de la Generalitat Valenciana.

La nova llei haurà de nàixer dels treballs de la comissió parlamentària creada a l'efecte, prèvia audiència o consulta amb els representants dels usuaris dels mitjans audiovisuals, els representants dels treballadors de RTVV, SAU i dels empresaris del sector audiovisual i de les tecnologies de la informació i la comunicació, els representants dels diversos col·lectius del sector audiovisual que es considere oportú, com també les universitats, els experts i els centres d'innovació i investigació de la comunicació audiovisual.

El calendari de treball, com també les compareixences que la comissió estime necessari substanciar-hi, hauran d'ajustar-se al termini de sis mesos abans esmentat.

Transcorregut el dit termini sense que la comissió parlamentària haguera conclòs una proposició de llei a l'efecte, el Consell podrà presentar un projecte amb la mateixa finalitat conforme a les competències reconegudes en l'article 56 de l'Estatut d'autonomia.

Segona. Compromisos adquirits amb els treballadors de RTVV

En l'elaboració de la futura llei, s'haurà de tenir en especial consideració l'experiència acumulada i el sistema d'accés del personal al servei de l'antiga RTVV, SAU.

Tercera. Auditoria de RTVV, SAU

Les persones designades com a liquidadores de RTVV, SAU realitzaran una auditoria, també fiscal i sociolaboral, dels costos de l'extinció i dissolució de RTVV, SAU generats fins al moment, un informe sobre els costos per a la prestació i el restabliment definitiu dels serveis públics de radiodifusió i televisió, com també la

Artículo 3. Reversión de los bienes necesarios para la prestación de los servicios públicos de radiodifusión y televisión

1. El Consell, constituït en Junta General de Accionistas de RTVV, SAU, instarà a las personas designadas como liquidadores de RTVV, SAU a realizar las operaciones mercantiles necesarias en el proceso de liquidación de esta empresa y en la manera en que se determine, para adjudicar a la Generalitat los bienes y derechos convenientes para la prestación del servicio público de radio y televisión.

2. Sin perjuicio de lo anterior, la Generalitat tendrá que realizar un informe con las necesidades técnicas convenientes para una puesta en marcha de las emisiones con los bienes y activos disponibles, y si procede, para el incremento de la calidad y contenidos que pueda requerir el nuevo modelo que se determine en la futura ley sobre el servicio público de Radiotelevisión Valenciana.

Artículo 4. El control parlamentario

1. Corresponde a Les Corts el control parlamentario sobre la reversión de los bienes y los derechos necesarios para la prestación del servicio público, velando especialmente por el cumplimiento de las funciones de servicio público encomendadas en la presente ley y las reconocidas por la Ley 7/2010, de 31 de marzo, general de comunicación audiovisual.

2. Al efecto, las personas designadas como liquidadoras de RTVV, SAU, a medida que el ritmo de su trabajo lo permita, remitirán a Les Corts, a través de la Secretaría Autònoma de Comunicació, por lo menos una vez cada dos meses, todos los informes que sean precisos para conocer el estado, valoración y funcionalidad de los bienes, derechos y activos de aquella, la deuda acumulada y las obligaciones pendientes, la situación de los compromisos adquiridos con los trabajadores, y otros extremos que puedan ser de utilidad para la evaluación del coste del restablecimiento efectivo de la prestación de los servicios de radiodifusión y televisión. En caso de que la comisión de Les Corts lo considere oportuno, de acuerdo con su reglamento, estos informes irán acompañados de comparecencias en la sede parlamentaria para aportar toda la información y los detalles sobre las emisiones.

DISPOSICIONES ADICIONALES

Primera. La futura ley sobre el servicio público de RTVV

Corresponde a Les Corts, en el plazo máximo de seis meses desde la presentación del primer informe de situación de RTVV por los liquidadores, dictar la Ley reguladora de los servicios de radiodifusión y televisión de la Generalitat Valenciana.

La nueva ley tendrá que nacer de los trabajos de la comisión parlamentaria creada al efecto, previa audiencia o consulta con los representantes de los usuarios de los medios audiovisuales, los representantes de los ex trabajadores de RTVV, SAU y de los empresarios del sector audiovisual y de las tecnologías de la información y la comunicación, los representantes de los diversos colectivos del sector audiovisual que se considere oportuno, así como las universidades, expertos y centros de innovación e investigación de la comunicación audiovisual.

El calendario de trabajo, así como las comparecencias que la comisión estime necesario sustanciar, deberán ajustarse al plazo de seis meses mencionado anteriormente.

Transcurrido dicho plazo sin que la comisión parlamentaria hubiera concluido una proposición de ley al efecto, el Consell podrà presentar un proyecto con la misma finalidad conforme a las competencias reconocidas en el artículo 56 del Estatuto de autonomía.

Segunda. Compromisos adquiridos con los trabajadores de RTVV

En la elaboración de la futura ley, se deberá tener en especial consideración la experiencia acumulada y el sistema de acceso del personal al servicio de la antigua RTVV, SAU.

Tercera. Auditoria de RTVV, SAU

Las personas designadas como liquidadoras de RTVV, SAU realizarán una auditoria, también fiscal y sociolaboral, de los costes de la extinción y disolución de RTVV, SAU generados hasta el momento, un informe sobre los costes para la prestación y el restablecimiento definitivo de los servicios públicos de radiodifusión y televisión, así como

realització d'un informe sobre les previsions pressupostàries per a l'exercici següent.

Quarta. Arxiu audiovisual

La Generalitat assumirà la gestió, la protecció, la conservació, el tractament documental i la difusió dels fons documentals de l'arxiu audiovisual de RTVV de titularitat pública, preservant-ne la unitat com a bé patrimonial de valencianes i valencians, juntament amb els altres fons documentals i les bases de dades que conformen el conjunt documental de RTVV. Així mateix, la Generalitat establirà les condicions de consulta i accés, d'acord amb els criteris de biblioteconomia, documentació i arxivística internacional.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Primera. Lliurament del primer informe de situació de RTVV, SAU

El primer informe del que hi ha disposat en l'article 4. 2 de la present llei haurà de ser presentat a les Corts en el termini màxim de dos mesos des de l'entrada en vigor de la llei.

Segona. Recuperació provisional del senyal

Una vegada examinat per les Corts l'informe presentat a través de l'Alt Consell Consultiu de Radiodifusió, Televisió i Altres Mitjans de Comunicació, i mentre no s'haja aprovat la llei reguladora dels serveis de radiodifusió i televisió de la Generalitat Valenciana, el Consell podrà acordar la recuperació provisional o en proves del senyal.

Amb aquest fi, podrà disposar amb caràcter excepcional dels béns, els drets d'emissió, l'arxiu audiovisual i els recursos tecnològics de l'extinta RTVV, SAU, o els que li hagueren estat adjudicats segons el que hi ha disposat en l'article 3.1 de la present llei, rotolant en la pantalla o indicant verbalment emissió en proves.

El Consell haurà de retre compte a les Corts de les circumstàncies d'interès general que justificaren aquesta decisió, de les condicions de l'emissió i de la seua avaluació econòmica, com també del temps estimat de duració d'aquestes emissions provisionals.

Atès el caràcter temporal de l'emissió en proves i la provisionalitat de la prestació del servei públic de ràdio i televisió encomanat, com també dels mecanismes de control previstos en aquesta llei, no resulta preceptiu l'aprovació d'un mandat marc plurianual per les Corts.

En qualsevol cas, la recuperació del senyal, si s'acordava, només podrà tenir caràcter provisional i no podrà comportar la creació de cap tipus d'entitat o empresa gestora, ni la contractació de serveis de gestió per tercers.

Tercera. Finançament de la prestació dels serveis de radiodifusió i televisió

Mentre les Corts aproven la llei reguladora del servei públic de radiotelevisió valenciana, s'autoritza el Consell, dins dels límits que s'establisquen en la llei de pressuposts de la Generalitat per a l'exercici 2016, a efectuar les contractacions d'obres, serveis i subministraments que resulten necessàries per a la preparació dels diferents serveis que han d'integrar el model de radiotelevisió pública valenciana.

DISPOSICIONES DEROGATÒRIES

Primera

Queda derogada la Llei 5/2015, de 2 d'abril, de la Generalitat, del servei públic de Radiotelevisió Valenciana.

Segona

Queda derogat l'article 2 de la Llei 4/2013, de 27 de novembre, de la Generalitat, de supressió de la prestació dels serveis de radiodifusió i televisió d'àmbit autonòmic, de titularitat de la Generalitat, com també de dissolució i liquidació de Radiotelevisió Valenciana, SAU i qualsevol altres mandats d'aquesta llei en tot el que s'opose al que hi ha establert en la present llei.

la realización de un informe sobre las previsions presupuestarias para el siguiente ejercicio.

Cuarta. Archivo audiovisual

La Generalitat asumirà la gestió, protecció, conservació, tractament documental i difusió de los fondos documentales del archivo audiovisual de RTVV de titularidad pública, preservando la unidad como bien patrimonial de valencianas y valencianos, junto a los otros fondos documentales y bases de datos que conforman el conjunto documental de RTVV. Asimismo, la Generalitat establecerá las condiciones de consulta y acceso, de acuerdo con los criterios de biblioteconomía, documentación y archivística internacional.

DISPOSICIONES TRANSITORIAS

Primera. Entrega del primer informe de situación de RTVV, SAU

El primer informe de lo dispuesto en el artículo 4. 2 de la presente ley tendrá que ser presentado a Les Corts en el plazo máximo de dos meses desde la entrada en vigor de la ley.

Segunda. Recuperación provisional de la señal

Una vez examinado por Les Corts el informe presentado a través del Alto Consejo Consultivo de Radiodifusión, Televisión y Otros Medios de Comunicación, y mientras no se haya aprobado la ley reguladora de los servicios de radiodifusión y televisión de la Generalitat Valenciana, el Consell podrà acordar la recuperació provisional o en pruebas de la señal.

Con tal fin, podrá disponer con carácter excepcional de los bienes, derechos de emisión, archivo audiovisual y recursos tecnológicos de la extinta RTVV, SAU, o los que le hubieren sido adjudicados según lo dispuesto en el artículo 3.1 de la presente ley, rotulando en la pantalla o indicando verbalmente emisión en pruebas.

El Consell deberá rendir cuenta en Les Corts de las circunstancias de interés general que justificaron esta decisión, de las condiciones de la emisión y de la evaluación económica de la misma, así como del tiempo estimado de duración de estas emisiones provisionales.

Teniendo en cuenta el carácter temporal de la emisión en pruebas y la provisionalidad de la prestación del servicio público de radio y televisión encomendado, así como de los mecanismos de control previstos en esta ley, no resulta preceptivo la aprobación de un mandato marco plurianual por Les Corts.

En cualquier caso, la recuperación de la señal, si así se acordara, solo podrá tener carácter provisional y no podrá comportar la creación de ningún tipo de entidad o empresa gestora, ni la contratación de servicios de gestión por terceros.

Tercera. Financiación de la prestación de los servicios de radiodifusión y televisión

Mientras Les Corts aprueban la ley reguladora del servicio público de radiotelevisión valenciana, se autoriza al Consell, dentro de los límites que se establezcan en la ley de presupuestos de la Generalitat para el ejercicio 2016, a efectuar las contrataciones de obras, servicios y suministros que resulten necesarias para la preparación de los diferentes servicios que deben integrar el modelo de radiotelevisión pública valenciana.

DISPOSICIONES DEROGATORIAS

Primera

Queda derogada la Ley 5/2015, de 2 de abril, de la Generalitat, del servicio público de Radiotelevisión Valenciana.

Segunda

Queda derogado el artículo 2 de la Ley 4/2013, de 27 de noviembre, de la Generalitat, de supresión de la prestación de los servicios de radiodifusión y televisión de ámbito autonómico, de titularidad de la Generalitat, así como de disolución y liquidación de Radiotelevisión Valenciana, SAU y cualquier otro mandato de esta ley en todo lo que se oponga a lo establecido en la presente ley.

DISPOSICIONS FINALS

Primera. Títol competencial

Aquesta llei es dicta a l'empara de la competència autonòmica en el desenvolupament de les normes bàsiques de l'Estat i l'execució del règim de radiodifusió i televisió i demés mitjans de comunicació en la Comunitat Valenciana, prevista en l'article 56 de la Llei orgànica 1/2006, de 10 d'abril, d'EACV.

Segona

El Consell podrà dictar un reglament per al desenvolupament de la present llei, del qual retrà compte a la Comissió de Radiotelevisió Valenciana i de l'Espai Audiovisual.

Tercera. Entrada en vigor

La present llei entrarà en vigor el dia següent al de la seua publicació en el *Diari Oficial de la Comunitat Valenciana*.

Per tant, ordene que tots els ciutadans, tribunals, autoritats i poders públics als quals pertoque, observen i facen complir esta llei.

València, 29 de desembre de 2015

El president de la Generalitat,
XIMO PUIG I FERRER

DISPOSICIONES FINALES

Primera. Título competencial

Esta ley se dicta al amparo de la competencia autonómica en el desarrollo de las normas básicas del Estado y la ejecución del régimen de radiodifusión y televisión y demás medios de comunicación en la Comunitat Valenciana, prevista en el artículo 56 de la Ley orgánica 1/2006, de 10 de abril, de EACV.

Segunda

El Consell podrà dictar un reglamento para el desarrollo de la presente ley, del que dará cuenta a la Comisión de Radiotelevisión Valenciana y del Espacio Audiovisual.

Tercera. Entrada en vigor

La presente ley entrarà en vigor el día siguiente al de su publicación en el *Diari Oficial de la Comunitat Valenciana*.

Por tanto, ordeno que todos los ciudadanos, tribunales, autoridades y poderes públicos a los que corresponda, observen y hagan cumplir esta ley.

Valencia, 29 de diciembre de 2015

El president de la GENERALITAT.
XIMO PUIG I FERRER